

MSB 299

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hetteema

In Christus

Door Andrew Brown

Jezus nam slechts enkele discipelen mee de berg op. Zij zagen wat anderen misten. Jezus werd voor hun ogen van gedaante veranderd, **“En zijn gedaante veranderde voor hun ogen en zijn gelaat straalde gelijk de zon en zijn klederen werden wit als het licht”** (Matt.17:2).¹ Petrus legde later uit dat dit een vooruitblik was op het duizendjarig rijk (II Petr.1:16). De discipelen waren getuige van Jezus’ gesprek met Elia en Mozes. Petrus zei: **“indien Gij het wilt, zal ik hier drie tenten opslaan, voor U een, en voor Mozes een, en voor Elia een”** (Matt.17:4). Petrus bood aan om drie centra (uitvalsbases) te bouwen waar deze mannen hun werk konden doen. Onmiddellijk omhulde de wolk hen allen en **“een stem uit de wolk zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb; hoort naar Hem!”** (Matt.17:5). Bij deze berisping door God vielen de discipelen doodsbang op de grond. Petrus wist dat deze mannen zouden worden opgewekt om taken te vervullen, maar hij maakte een enorme fout: hij wees deze mannen een plaats toe die gelijk was aan die van Jezus. Want Jezus (Yahweh) zal zijn eer aan geen ander geven (Jes.42:8). Genadig raakte Jezus hen aan om hun angst weg te nemen. **“Toen zij hun ogen opsloegen, zagen zij niemand dan Jezus alleen”** (Matt.17:8). Mogen wij deze vermaning ook ter harte nemen, alle uiterlijke opsmuk naast de Heer verwijderden en alleen Jezus zien.

De les van ‘Jezus alleen’ is vandaag de dag hard nodig. Talloze vervalsingen dreigen de gelovige, die Christus zijn rechtmatige plaats wil geven, te misleiden. Religies die zichzelf ‘christelijk’ noemen, geven geen beeld van Hem zoals Hij Zichzelf heeft voorgesteld en stellen voorwaarden aan de relatie met Christus. Christus heeft vrijheid voor de zondaar verworven, maar deze eisen ketenen ze. **“Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt. Houdt dus stand en laat u niet weder een slavenjuk opleggen”** (Gal.5:1). **“Uw**

---

¹ Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG, tenzij anders vermeld.

tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden" (1 Petr.5:8). De satan vermomt deze toevoegingen op slinkse wijze als aantrekkelijke activiteiten, ceremonies of levenswijzen die iemand tot een 'goede christen' maken, maar in werkelijkheid brengen ze het kennen van de Heer in gevaar. Verloste gelovigen zijn een belangrijk doelwit voor dit roofdier en zij moeten zich bewust zijn van zijn plannen, opdat ze hun eerste liefde niet verliezen.

De algenoegzaamheid en heerlijke zegen van het 'in Christus' zijn, wordt uiteengezet in Efeziërs en Colossenzen. Toen we in Christus gingen geloven, heeft de Heer de Geest in ons gelegd, een deel van Zichzelf, als onderpand voor onze verlossing. **"In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werdt, ook verzegeld met de heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid"** (Ef.1:13-14). In Christus hebben we een zekere erfenis en zijn we Gods eigen bezit! **"En in Hem hebben wij de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdom zijner genade"** (Ef.1:7). De Heer heeft een onvergelijkbare transactie mogelijk gemaakt: onze zonde voor zijn gerechtigheid. Verlossing is het resultaat van zijn volbrachte werk en ons geloof. Het is niet te danken aan enige aanvullende reden of een daad van onze kant. **"Hoewel gij dood waart door uw overtredingen... [heeft Hij u] levend gemaakt met Hem... door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzettingen tegen ons getuigde en ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen"** (Col.2:13-14). Onze schuld is volledig betaald! "In alle wijsheid en verstand" (Ef.1:8) heeft Hij ons overvloedig met genade en zegeningen overladen, ons heiligen genoemd en ons aangenomen als zijn vertegenwoordigers in zijn toekomstige werk (Ef.1:5).

De zegeningen voor hen die in Christus zijn, zijn onmetelijk. Als je je laat meeslepen door rituelen, tradities of het vervullen van lijsten met vereisten die door religieuze organisaties worden opgelegd, raak je afgeleid van de ware schatten die in Christus te vinden zijn. **In Hem heeft u de volheid verkregen** (Col.2:10). De gelovige is volmaakt in Jezus Christus; er ontbreekt niets dat van elders moet worden aangevuld! Het tweede hoofdstuk van Colossenzen laat zien dat in Christus zijn aan alle noodzakelijke vereisten voldoet. **"In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is"** (Col.2:11). Besnijdenis was de eerste daad van een wetgetrouwe Israëliet en nadat Mozes de wet had ingesteld, werden de twee begrippen bijna door elkaar gebruikt. De wet was een middel om Hem te behagen. Nu is God tevreden met hen die *in Christus* zijn. De fysieke handeling van besnijdenis of het houden van de wet is niet nodig, omdat het hart van de gelovige apart is gezet in Christus.

De door mensen bedachte rituelen die het etiket 'doop' krijgen, moeten in het volle licht van Gods waarheid worden bekeken. Mensen hebben dit Bijbelse concept verdraaid. Een onbevooroordeelde woordstudie leidt tot de conclusie dat doop 'identificatie' betekent. Dit verklaart waarom Efeziërs 4:5 zegt dat er 'één doop' is. De doop (identificatie) met Christus is geen waterritueel! Er is een ritueel van de doop en er is een realiteit. Wanneer we in Christus als Verlosser geloven, worden we geïdentificeerd met zijn dood en opstanding, 'gedoopt' zonder enig onnodig ritueel. In Christus zijn we **begraven in de doop**. In Hem zijn wij **ook mede opgewekt door het geloof** (Col.2:12). Religie verheft het ritueel en negeert de realiteit. De prachtige realiteit heeft geen ritueel nodig. De doop vindt plaats wanneer we Hem ontmoeten aan het kruis, waar wij hadden moeten zijn, maar waar Hij in plaats daarvan de last van onze zonden op Zich nam. Door te geloven worden we geïdentificeerd met zijn dood, begrafenissen en opstanding (Col.2:12; Rom.6:1-5).

God smeekt de mensen die Hem liefhebben om in zijn wijsheid te wandelen en waarschuwt voor hindernissen op de weg. **"Mijn zoon, sla acht op mijn wijsheid, neig uw oor naar mijn verstandigheid, om bedachtzaamheid in acht te nemen en laten uw lippen kennis bewaren"** (Spr.5:1-2). Deze spreuk beschrijft een man die verstrikt is geraakt in de valstrik van overspel. **"Want van honigzeem druipen de lippen der vreemde vrouw, gladder dan olie is haar gehemelte"** (Spr.5:3). Het verhaal gaat over een getrouwde man die verleid wordt door een welbespraakte overspelige vrouw die druipt van verleidingen. Deze illustratie gaat dieper dan de oppervlakkige betekenis van de valstrikken van religie. **"Houd uw weg ver van haar, nader niet tot de deur van haar huis"** (Spr.5:8). Blijf weg van de "deur" van religie, waarschuwt God. Gepassioneerde liefde voor je vrouw wordt vergeleken met verbonden blijven met God en je niet laten afleiden en besmetten door religie. **"Laat haar boezem u te allen tijde vreugdedronken maken, wees bestendig verrukt over haar liefkozingen. Waarom zoudt gij dan, mijn zoon, afdwalen naar een vreemde, de boezem van een onbekende omarmen?"** (Spr.5:19-20). Waarom zou je de gepassioneerde relatie met God verlaten voor een vals, onbevredigend

surrogaat? **Geef “uw luister niet aan anderen... noch uw jaren aan een meedogenloze; opdat vreemden zich niet verzadigen met uw vermogen, en uw moeizaam verworven goed niet kome in het huis van een onbekende”** (Spr.5:9-10). Religie vraagt om uw vermogen en leidt tot gekreun. Gods apostel zei: **“Ik zal u niet lastig vallen; want het is mij niet om het uwe, maar om uzelf te doen”** (II Cor.12:14).

De Corinthiërs hadden veel geld, maar God wilde iets belangrijker: hun hart! Vergeet niet dat het de godsdienstige gemeenschap in Israël was die de leiding nam bij de kruisiging van de Heer.

Gereinigd worden van zonden en een relatie met Christus hebben, brengt grote vrijheid en vreugde met zich mee. Gelovigen verlangen ernaar om op te staan en te leven op een manier die hun Verlosser behaagt, niet langer in de afgrond van het wereldse. Dit verlangen om de Heer te dienen moet worden uitgevoerd zoals Hij dat wenst. Te vaak wordt in plaats daarvan gestreefd naar de wisselende normen van schijnbaar vrome mensen. Christus is voldoende en leert ons op de bladzijden van zijn Woord hoe we Hem in waarheid kunnen liefhebben. Christus en zijn Woord moeten het hoogste gezag blijven in het leven van de gelovige. **“Laat dan niemand u blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat”** (Col.2:16). Geen enkele mening die hiervan afwijkt, mag ons uit de vrijheid van Christus halen. De gelovige in Christus heeft het leven gegarandeerd gekregen. De satan wil de volgende stappen in het opbouwen van die relatie tenietdoen door u druk bezig te laten zijn met vele activiteiten en “goede werken” die door de zogenaamde kerken van vandaag worden voorgeschreven. Door Johannes liet God ons weten: **“Groter blijdschap ken ik niet, dan dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid wandelen”** (III Joh.4). Deze woorden geven inzicht in wat God behaagt. Het hoeft geen verrassing te zijn dat de vijand van God zich grote moeite getroost om gelovigen van de waarheid af te brengen. In plaats van te onderzoeken wat de Heer heeft gezegd en Hem te leren kennen zoals Hij is, denken zij dat het hoogtepunt van dienstbaarheid te vinden is waar mensen dat hebben geplaatst. Velen worden steeds verder weggetrokken van de kostelijke nabijheid die zij met de Heer zouden kunnen genieten.

In dit cultureel bepaalde patroon wordt de aandacht van Christus afgeleid. Gelovigen zouden aan de voeten van de Meester moeten zitten om van Hem te leren en te ontdekken wat Hem behaagt. Maar dit patroon laat nauwelijks ruimte voor bewustwording van het Woord van God. Begeleiding bij het studeren is nuttig, maar zelfs de beste voorganger kan zich niet meten met de Heer! Wat gebeurt er als de Bijbel iets anders leert dan de kerk? Denk eens aan de les die Maria en Martha kregen. **“Maar één ding is nodig; doch Maria heeft het goede deel uitgekozen, hetwelk van haar niet zal weggenomen worden”** (Luc.10:42, St.Vert.). Aan de voeten van de Heer zitten is noodzakelijk en het beste. De twaalf discipelen brachten drie jaar met Jezus door, net als Paulus (Gal.1:18). Christen zijn is een levenslange, steeds dieper wordende relatie met Jezus, niet alleen iets voor op zondag, een nieuw sociaal leven of regels. **“Raak niet, smaak niet, roer niet aan; dat alles zijn dingen, die door het gebruik teloorgaan, zoals het gaat met voorschriften en leringen van mensen”** (Col.2:21). Christus biedt leven; louter religie is gedoemd om te vergaan. Onszelf onderzoeken aan de hand van de aanwijzingen die Hij ons zo liefdevol heeft gegeven, kan ons soms op een eenzaam pad brengen, maar we zijn dicht bij Hem. Het is bij menen die ook in Christus zijn dat we de diepste band en de meest oprechte zorg zullen vinden. Zelfs regelmatig samenkomen met gelijkgestemde, gepassioneerde gelovigen is niet wat de gelovige rechtvaardigt voor God. De kerk is geen bemiddelaar tussen de mens en God, Christus is dat (I Tim.2:5). Wij hebben de vrijmoedigheid en de toegang tot God met vertrouwen door het geloof in Christus (Ef.3:12). Ons leven is verborgen met Hem (Col.3:3-4).

Israël had een religie die rechtstreeks door God aan hen was gegeven en die niemand vandaag de dag kan of zou moeten proberen te handhaven. Zelfs met de door de Heer gegeven aanwijzingen, vervielen ze al snel tot afgoderij en verbraken ze het verbond dat God met hen had gesloten. Tegen de tijd van de Richteren deed iedereen wat juist was in hun eigen ogen. In Richteren 17 en 18 huurde Micha een Levitische priester in om afgoderij te bedrijven. Blind voor zijn hypocrisie dacht Micha: **“Nu weet ik, dat de HERE mij zal weldoen, omdat ik een Leviet als priester heb”** (Richt.17:13). Micha had de relatie die God had opgebouwd, verontreinigd. Toen de priester bij Micha werd weggehaald, wilde hij vechten om hem terug te krijgen. Wat was zijn probleem? Hij zei: **“Mijn god, die ik gemaakt heb, en ook de priester hebt gij meegenomen, en zijt weggegaan. Wat rest mij nu nog?”** (Richt.18:24). Als Gods volk deze vraag van Micha zouden stellen, ontdaan van alle religie, zouden ze kunnen beseffen dat ze Christus hebben! Religie mist deze waarheid. **“Al de schatten der wijsheid en kennis”** (Col.2:3) zijn in Hem verborgen! Hij kan nooit worden weggenomen! Als alle

paraferalia van het cultureel aanvaardbare "christelijke leven" worden weggenomen, waar blijft de gelovige dan? Laat die gevonden worden in Hem, in Christus.

Gepubliceerd in oktober 2014